

ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਖਾਸ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਸੀ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵਾਰਸ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਸ. 1,500 ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਬੇਨੇਵੇ ਉਧਾਰ ਫੰਡ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਪੱਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। 200 ਡਿਫੈਂਸ ਅਕਾਉਂਟਸ ਦੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਕੋਲ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਈ ਰਕਮ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। 1,000 ਤਨਖਾਹ, ਭੱਤੇ ਅਤੇ ਇਨਾਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਰੁ. 5,000 ਅਤੇ ਰੁ. 1,500 ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ > ਅਨੁਬੰਧ "ਏ" ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਪੱਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਕਸਾਰਤਾ ਨਾਲ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਜੇ.

ਮਹੰਤ ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਅਨੰਥੈਕਸ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਸ਼ੰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਰਿਜ਼ੈਡੈਂਟਸ

1966 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 660

1967 ਦਾ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 2933

15 ਸਤੰਬਰ 1967 ਈ

ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ (19 ਐਕਟ—ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 5—ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਕੌਣ ਹੈ—ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਿਲ ਪ੍ਰੋ ਸੀਡਰ ਦੇ ਆਰਡਰ XXII ਨਿਯਮ 5 ਦੀ ਇੱਕ ਨੰਗੀ ਰੀਡਿੰਗ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਕੌਣ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਫਰਜ਼ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਭ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ¹ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ। ਕਥਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। - ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਕੋਰਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਦਈ, ਜੋ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਲੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

44, ਪੰਜਾਬ ਕੋਰਟ ਐਕਟ, 1918 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ, ਸਬ-ਫਜ਼, III ਕਲਾਸ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਮਿਤੀ 14 ਫਰਵਰੀ, 1966 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਕਰੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਭਗਤ ਰਾਮ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਚ.ਐਸ.

ਐਸਕੇ ਜੈਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਪੀਡਤ, ਜੇ.-ਭਗਤ ਰਾਮ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ, ਮੁਨਸ਼ੀ ਰਾਮ ਨੇ ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਮਾਰਤ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਸਬੰਧੀ ਮੁਦਈਆਂ ਦਾ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਮੁਦਈ ਭਗਤ ਰਾਮ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਹਿੰਗਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੇ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 22, ਰੂਲ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਇਕੱਲੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਗਤ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਮ. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ. ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਧੀ ਸ਼ਕਰੀ ਨੇ ਵੀ ਇਸੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਗਤ ਰਾਮ ਦਾ ਅਸਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਕੌਣ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਥਿਤ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, 14 ਫਰਵਰੀ, 1966 ਨ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਬਿਨੈਕਾਰ .ਨਾਮ. ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮਹਿੰਗਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਕਰੀ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ

ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ। ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ..." ...ਇਹ ਹੁਕਮ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਅਸਲੀ ਵਾਰਸ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰੇਗਾ ਜੇ ਕਿ ਚੋਣ ਲੜਨ ਲਈ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਸੁਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਕਤ ਤਿੰਨਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਭਗਤ ਰਾਮ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਵਜੋਂ ਉਲਝਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। 14 ਫਰਵਰੀ, 1966 ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਖਿਲਾਫ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਮਹਿੰਗਾ ਰਾਮ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਤਿੰਨੋਂ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਭਗਤ ਰਾਮ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਅਸਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਕੌਣ ਸੀ।

ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਵੇਰੇ 1 ਵਜੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਚੱਲਿਆ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਕਾਇਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ 22, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦਾ ਨਿਯਮ 5 ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਇੱਕ ਨੰਗੀ ਰੀਡਿੰਗ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਕੌਣ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਸਾਰੇ ਕਥਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਕੇ ਇਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਕੋਰਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਦਈ, ਜੋ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਲੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ 14 ਫਰਵਰੀ, 1966 ਦੇ ਦੋਨੋਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਭੇਜਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ।

ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 9 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਡਿੰਗ ਦੌਰਾਨ 30 ਅਗਸਤ, 1967 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਦੂਜੇ ਮੁਦਈ ਲਵਲੁੰਸੀ ਰਾਮ ਦੀ ਵੀ 10 ਮਾਰਚ, 1967 ਨੂੰ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਇਕਲੋਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਵਜੋਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਣੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਵੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਵਿਦਿਆ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਟਰਾਇਲ ਜੱਜ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਵੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਗੇ। ਵਿਦਿਆ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ।

ਬੀ. ਆਰ. ਟੀ
ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰੁਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੀਡਿਤਜੇ. \.

ਘਨ ਸ਼ਾਮ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਅਪੀਲੈਟਸ

ਬਨਾਮ

ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਭਿਵਾਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ

1963 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1189

26 ਸਤੰਬਰ 1967 ਈ

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਐਕਟ (HI of 1911) -S T. 61, 62 ਅਤੇ 62-ਏ- ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਸਾਲਾਨਾ ਮੁੱਲ 'ਤੇ 31 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਲ-ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ-ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਾਲਾਨਾ ਮੁੱਲ 'ਤੇ 6% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਹਾਊਸ-ਟੈਕਸ। ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ- ਕੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 61 (l) ((a) (i), ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਾਲਾਨਾ ਮੁੱਲ 'ਤੇ 12) ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲਾਨਾ ਮੁੱਲ 'ਤੇ 12) ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਬਾਹਰੀ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਾਮ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਹਾਊਸ-ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਵਾਟਰ-ਟੈਕ, ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ

Mahant Ram Parkash, etc. v. Shamkari, etc. (Pandit, J.)

ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਟੈਕਸ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਲਾਨਾ ਮੁੱਲ ਦਾ (12 ਤੋਂ ਵੱਧ) ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।